

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 76 0 P 021851 21 Rev
Banjaluka, 20.10.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija, Tanje Bundalo kao predsjednika vijeća, Davorke Delić i Gorjane Popadić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca M.Ć., B., R.A., koga zastupa punomoćnik P.M., advokat iz B., protiv tuženih Ć.D. iz N.G., koga zastupa punomoćnik Š.S., advokat iz N.G. i Akcionarsko društvo za osiguranje G. B.L., koga zastupa Zajednička advokatska kancelarija K. i M. iz B.L., radi naknade štete, odlučujući o reviziji tužioca protiv rješenja Okružnog suda u Prijedoru broj 76 0 P 021851 21 Gž 4 od 22.06.2021. godine, na sjednici održanoj dana 20.10.2021. godine, donio je

RJEŠENJE

Revizija se odbija.

Zahtjev tuženog Akcionarsko društvo za osiguranje G. B.L. za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenim rješenjem Osnovnog suda u Novom Gradu broj 76 0 P 021851 20 P 4 od 04.11.2020. godine tužba tužioca je odbačena kao nedopuštena i obavezan tužilac da tuženim nadoknadi troškove parničnog postupka i to: tuženom Ć.D. u iznosu od 11.507,00 KM i tuženom Akcionarskom društvu za osiguranje G. B.L. u iznosu od 7.652,30 KM, a sve u roku od 30 dana.

Drugostepenim rješenjem Okružnog suda u Prijedoru broj 76 0 P 021851 21 Gž 4 od 22.06.2021. godine, žalba tužioca je odbijena i rješenje Osnovnog suda u Novom Gradu broj 76 0 P 021851 20 P 4 od 04.11.2020. godine, potvrđeno.

Odbijen je zahtjev tužioca za naknadu troškova na ime sastava žalbe u iznosu od 3.120,00 KM i odbijen je zahtjev tuženog Akcionarsko društvo za osiguranje G. B.L., za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.974,38 KM.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepeno rješenje pobija tužilac iz razloga povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija usvoji, pobijano rješenje preinači, odnosno ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tuženi Ć.D. (dalje: prvotuženi) predlaže da se revizija odbaci, odnosno odbije.

U odgovoru na reviziju tuženi Akcionarsko društvo za osiguranje G. B.L. (dalje: drugotuženi) predlaže da se revizija odbaci, odnosno odbije.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužioca za naknadu štete pretrpljene u saobraćajnoj nezgodi koja se dogodila 14.03.2009. godine.

Iz stanja spisa proizlazi da je tužilac u ovom predmetu podnio tužbu dana 18.11.2015. godine, protiv Ć.D. i B.o. a.d. B. kao tuženih, radi naknade štete koja je nastala kao posljedica saobraćajne nezgode koja se dogodila 14.03.2009. godine na magistralnom putu N.G.-B.K., u mjestu R.; da u tužbi tužbenim zahtjevom traži naknadu štete po osnovu izgubljene zarade u iznosu od 58.571,33 eura; da je ova tužba dostavljena na odgovor prvotuženom 01.12.2015. godine, a drugotuženom 26.11.2015. godine; da je u ovoj pravnoj stvari pripremno ročište održano 09.02.2016. godine, a nastavci istog 29.03.2016. godine, 28.06.2016. godine, 13.09.2016. godine i 30.09.2016. godine; da je tužilac podneskom od 12.04.2016. godine uredio tužbeni zahtjev tako što naknadu štete po osnovu izgubljene zarade potražuje za period od 01.09.2012. godine do 01.10.2015. godine, te da kod ovako postavljenog tužbenog zahtjeva tužilac ostaje na ročištima za glavnu raspravu koja su u ovoj pravnoj stvari održana 18.04.2017. godine i 07.07.2017. godine, da bi na nastavku ročišta za glavnu raspravu održanom 28.08.2017. godine postavio tužbeni zahtjev kojim potražuje naknadu štete po osnovu izgubljene zarade za period od 01.09.2012. godine do 01.08.2017. godine u iznosu od 75.155,86 eura, dakle preinačio tužbu u smislu povećanja tužbenog zahtjeva, kojem preinačenju tužbe su se tuženi izričito protivili, nakon čega je prvostepeni sud 27.09.2017. godine donio rješenje broj 76 0 P 021851 15 P, kojim se postupak u ovoj pravnoj stvari prekida do pravosnažnog okončanja postupka u predmetu broj 76 0 P 010585 15 P 2; da je na ovo rješenje drugotuženi, kao pravni sljednik tuženog B.o. a.d. B., uložio žalbu koja je rješenjem drugostepenog suda uvažena i rješenje prvostepenog suda od 27.09.2017. godine ukinuto i predmet vraćen na ponovni postupak; da je prvostepeni sud, ne čekajući odluku drugostepenog suda o izjavljenoj žalbi, nalazeći da su žalbeni navodi drugotuženog osnovani, 20.11.2017. godine donio rješenje kojim se postupak u ovoj pravnoj stvari nastavlja i isti dan, dakle 20.11.2017. godine i rješenje kojim se tužba u ovoj pravnoj stvari odbacuje i tužilac obavezuje da tuženim nadoknadi troškove parničnog postupka; da je na oba ova rješenja tužilac uložio žalbu koja je rješenjem drugostepenog suda od 22.03.2019. godine uvažena, oba pobijana rješenja ukinuta i predmet vraćen na ponovni postupak; da je u ponovnom postupku održano pripremno ročište 27.08.2019. godine i da je na ovom ročištu tužilac ostao kod tužbenog zahtjeva postavljenog na ročištu održanom 28.08.2017. godine (kada je na ročištu za glavnu raspravu postavio tužbeni zahtjev kojim potražuje naknadu štete po osnovu izgubljene zarade za period od 01.09.2012. godine do 01.08.2017. godine u iznosu od 75.155,86 eura); da je podneskom zaprimljenim kod suda 11.11.2019. godine tužilac preinačio tužbu u smislu povećanja tužbenog zahtjeva tako da naknadu štete po osnovu izgubljene zarade zahtjeva za period od 16.03.2009. godine do 31.10.2019. godine u iznosu od 153.598,00 eura i u smislu isticanja drugog zahtjeva uz već postojeći traženjem naknade nematerijalne štete po osnovu pretrpljenih fizičkih bolova, pretrpljenog straha, pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja opšteživotne aktivnosti i pretrpljenih duševnih bolova zbog

naruženosti; da su se na ročištu za glavnu raspravu održanom 27.12.2019. godine tuženi izričito protivili i ovom preinačenju tužbe, ali da prvostepeni sud ne odlučuje o preinačenju tužbe već 17.09.2020. godine donosi rješenje kojim se tužba odbacuje kao nedopuštena i tužilac obavezuje da tuženim nadoknadi troškove parničnog postupka; da je na ovo rješenje tužilac uložio žalbu koja je rješenjem drugostepenog suda od 17.09.2020. godine uvažena, rješenje prvostepenog suda od 17.01.2020. godine ukinuto i predmet vraćen na ponovni postupak, uz upute da prvostepeni sud održi novu glavnu raspravu i rješenjem, protiv kojeg nije dozvoljena žalba, ali se može pobijati u žalbi protiv odluke o glavnoj stvari, odluči o tome da li dozvoljava ili ne dozvoljava preinačenje tužbe, a nakon toga donese odluku o dopuštenosti tužbe; da je u ponovnom postupku prvostepeni sud, u skladu sa datim uputama, održao ročište za glavnu raspravu na kojem tužilac ostaje kod tužbenog zahtjeva od 11.11.2019. godine i na kom ročištu su se tuženi ponovo izričito protivili preinačenju tužbe, te je na istom ročištu sud raspravnim rješenjem prvostepeni sud odbio preinačenje tužbe, a nakon toga prvostepeni sud je 04.11.2020. godine donio rješenje kojim je tužbu tužioca odbacio kao nedopuštenu, pozivom na odredbu člana 60. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP) jer u pogledu istog tužbenog zahtjeva, između istih stranaka, povodom istog štetnog događaja već teče parnica koja se kod istog suda vodi pod brojem 76 0 P 010585 15 P 2.

Drugostepeni sud je žalbu tužioca odbio i prvostepeno rješenje potvrdio, temeljem odredbe člana 235. stav 1. tačka 2. ZPP.

Obrazložio je da je tužilac dva puta preinačavao tužbu u smislu povećanja tužbenog zahtjeva, prvi put 28.08.2017. godine produženjem perioda za koji se traži naknada štete po osnovu izgubljene zarade i povećanjem iznosa koji traži za ovaj vid štete, te drugi put, podneskom od 05.11.2019. godine (kod suda zaprimljen 11.11.2019. godine), takođe produženjem perioda za koji potražuje naknadu štete po osnovu izgubljene zarade i povećanjem iznosa koji traži za ovaj vid štete i isticanjem novog zahtjeva za naknadu nematerijalne štete uz već postojeći zahtjev za naknadu štete po osnovu izgubljene zarade.

Cijeneći da se u konkretnom slučaju radi o objektivnom preinačenju tužbe povećanjem postojećeg i isticanjem drugog uz već postojeći zahtjev, da su oba preinačenja tužbe izvršena nakon pripremnog ročišta i da su se oba tužena izričito protivila ovom preinačenju, nalazi da pravilno prvostepeni sud u smislu odredbe člana 57. stav 1. ZPP nije dozvolio preinačenje tužbe u ovoj pravnoj stvari, a da za takvo preinačenje nisu bili ispunjeni uslovi ni iz odredbe člana 57. stav 4. ZPP, jer tužilac nije dokazao da bez svoje krivice nije mogao tužbu preinačiti ranije odnosno nije dokazao da je preinačenje uslijedilo zbog okolnosti koje su nastale nakon pripremnog ročišta održanog 09.02.2016. godine, odnosno pripremnog ročišta održanog 27.08.2019. godine, posebno što se oba preinačenja odnose na okolnost štetnog događaja koji se desio prije podnošenja tužbe u ovoj pravnoj stvari, znači na okolnosti koje su nastale prije podnošenja tužbe.

S obzirom na navedeno, drugostepeni sud zaključuje da se u konkretnoj pravnoj stvari odlučuje o tužbenom zahtjevu prvobitno postavljenom u tužbi, uređenom podneskom od 12.04.2016. godine, kojim tužilac potražuje naknadu štete po osnovu izgubljene zarade (od 01.09.2012. godine do 01.10.2015. godine), a da u pogledu istog tužbenog zahtjeva, između istih stranaka, povodom istog štetnog događaja već teče parnica koja se kod istog suda vodi pod brojem 76 0 P 010585 15 P 2, u kojoj je tužilac 09.12.2011. godine podnio tužbu, da je u ovoj

tužbi postavljenim tužbenim zahtjevom tužilac tražio naknadu štete, između ostalog i po osnovu izgubljene zarade za period, kako je to precizirano na pripremnom ročištu održanom 04.09.2012. godine, od 16.03.2009. godine do 31.01.2011. godine, da bi konačno postavljenim tužbenim zahtjevom tužilac naknadu štete po osnovu izgubljene zarade tražio za period od 16.03.2009. godine do 01.03.2013. godine, da je u parnici 76 0 P 010585 15 P 2 prvostepeni sud dana 11.11.2014. godine donio presudu broj 76 0 P 010585 11 P, na koju su i tužilac i tuženi uložili žalbe i koje su rješenjem Okružnog suda u Banja Luci broj 76 0 P 010585 15 Gž od 20.08.2015. godine uvažene, prvostepena presuda ukinuta i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovni postupak, da je u ponovnom postupku na pripremnom ročištu održanom 12.10.2015. godine tužilac postavio zahtjev za naknadu štete po osnovu izgubljene zarade za period od 14.03.2009. godine do 12.10.2015. godine, te konačno postavljenim tužbenim zahtjevom naknadu za ovaj vid štete tražio za period od 16.03.2009. godine do 01.08.2016. godine, da je u ponovnom postupku prvostepeni sud donio presudu broj 76 0 P 010585 15 P 2 od 27.10.2016. godine, na koju presudu su ponovo i tužilac i tuženi uložili žalbe, nakon čega je spis dostavljen drugostepenom sudu na odlučivanje po izjavljenim žalbama, ali da odluka o istim u parnici broj 76 0 P 010585 15 P 2 još nije donesena.

Slijedom toga, kako je tužbeni zahtjev za naknadu štete u ovoj parnici (za period od 01.09.2012. godine do 01.10.2015. godine), već sadržan u zahtjevu za naknadu iste štete za period od 16.03.2009. godine do 01.08.2016. godine u predmetu broj 76 0 P 010585 15 P 2, drugostepeni sud nalazi da je pravilnom primjenom odredbe člana 60. stav 3. ZPP prvostepeni sud tužbu u konkretnoj pravnoj stvari odbacio kao nedopuštenu.

Odluke nižestepeni sudova su pravilne i navodima revizije nisu dovedene u sumnju.

Prema odredbi člana 57. ZPP tužilac može preinačiti tužbu najkasnije do zaključenja pripremnog ročišta ili do početka glavne rasprave ako pripremno ročište nije održano (stav 1.). Poslije održavanja pripremnog ročišta, a najkasnije do zaključenja glavne rasprave, sud može dozvoliti preinačenje tužbe samo ako ocjeni da preinačenje nije usmjereno na odugovlačenje postupka i ako tuženi pristane na preinačenje (stav 2.). Sud će dozvoliti preinačenje tužbe i kad se tuženi protivi, ako tužilac bez svoje krivice nije tužbu mogao preinačiti ranije i da je tuženi u mogućnosti da raspravlja po preinačenoj tužbi bez odlaganja glavne rasprave (stav 4.).

Nije sporno da je u ovom predmetu tužilac podnio tužbu dana 18.11.2015. godine, protiv tuženih Č.D. i B.o. a.d. B. kao tuženih, radi naknade štete koja je nastala kao posljedica saobraćajne nezgode koja se dogodila 14.03.2009. godine. U tužbi tužbenim zahtjevom traži naknadu štete po osnovu izgubljene zarade u iznosu od 58.571,33 eura. Podneskom od 12.04.2016. godine tužilac je uredio tužbeni zahtjev tako što je označio da iznos od 58.571,33 eura po osnovu izgubljene zarade potražuje za period od 01.09.2012. godine do 01.10.2015. godine.

U toku postupka tužilac je dva puta preinačavao tužbu u smislu povećanja tužbenog zahtjeva, prvi put 28.08.2017. godine (predmet je tada bio u fazi glavne rasprave) postavljajući zahtjev za isplatu izgubljene zarade za period od 01.12.2012. do 01.08.2017. godine u iznosu od 75.155,86 eura, te drugi put, podneskom od 05.11.2019. godine (nakon pripremnog ročišta koje je poslije ukidanja prvostepene odluke od 20.11.2017. i od 27.09.2017. godine održano dana 27.08.2019. godine) tako da naknadu štete po osnovu izgubljene zarade zahtjeva za period od

16.03.2009. godine do 31.10.2019. godine u iznosu od 153.598,00 eura i istakao (prvi put) i drugi zahtjev uz već postojeći, kojim traži (u određenim iznosima) naknadu nematerijalne štete po osnovu pretrpljenih fizičkih bolova, pretrpljenog straha, pretrpljenih duševnih bolova zbog umanjenja opšteživotne aktivnosti i pretrpljenih duševnih bolova zbog naruženosti i naknadu materijalne štete na putničkom vozilu, troškove odjave i prijave vozila, troškove nabavke mobitela, troškove medicinske opskrbe i ishodovanja medicinske dokumentacije i vještačenja.

Odredba člana 57. stav 4. ZPP određuje dva uslova koja moraju biti kumulativno ispunjena da bi sud dozvolio preinačenje tužbe i kada se tuženi tome protivi i to: da tužilac bez svoje krivice nije tužbu mogao preinačiti ranije i da je tuženi u mogućnosti da raspravlja po preinačenoj tužbi bez odlaganja glavne rasprave.

Glavna rasprava u ovoj pravnoj stvari je bila zaključena na ročištu 28.08.2017. godine, kada je na tom ročištu stavljen prvi zahtjev za preinačenje tužbe u pogledu koga prvostepeni sud, iako nije donosio posebno rješenje, je u obrazloženju naveo da smatra da nisu ispunjeni uslovi za preinačenje poslije pripremnog ročišta.

Takođe, nakon ukidanja rješenja od 20.11.2017. godine, prvostepeni sud je na ročištu 27.12.2019. godine zaključio glavnu raspravu i nakon toga tužbu odbacio, te mada ni tada nije posebnim rješenjem odlučio o preinačenju tužbe, iz te odluke se vidi da je smatrao da nisu ispunjeni uslovi za preinačenje tužbe jer je izvršeno nakon pripremnog ročišta.

Konačno, nakon što je drugostepenim rješenjem od 17.09.2020. godine ponovo ukinuta prvostepena odluka od 17.01.2020. godine (kojom je tužba odbačena) iz razloga što nije odlučeno o preinačenju tužbe, nova glavna rasprava je održana 30.10.2020. godine, na kojoj je prvostepeni sud odbio prijedloge tužioca za preinačenje tužbe od 28.08.2017. godine i od 05.11.2019. godine.

Tuženi su se u toku cijelog postupka protivili preinačenju tužbe, a kako je konačno podneskom od 05.11.2019. godine (u kome je sadržan i prvi zahtjev za preinačenje koji je postavljen 28.08.2017. godine) tužba preinačena nakon održanog pripremnog ročišta 27.08.2019. godine, to je i po ocjeni ovog suda pravilno odbijen zahtjev tužioca za preinačenje tužbe, jer tužilac nije dokazao da bez svoje krivice tužbu nije mogao preinačiti ranije.

Slijedom toga, u konkretnoj pravnoj stvari odlučuje se o tužbenom zahtjevu tužioca postavljenom u tužbi, uređen podneskom od 12.04.2016. godine, kojim tužilac traži naknadu štete po osnovu izgubljene zarade za period od 01.09.2012. godine do 01.10.2015. godine.

U odnosu na ovakav tužbeni zahtjev tuženi su već u odgovorima na tužbu isticali da u pogledu istog tužbenog zahtjeva, između istih stranaka, povodom istog štetnog događaja već teče parnica koja se kod istog suda vodi pod brojem 76 0 P 010585 15 P 2, pa kako je utvrđeno da je tužilac u predmetu broj 76 0 P 010585 15 P 2 tražio naknadu štete po osnovu izgubljene zarade za period od 16.03.2009. godine do 01.08.2016. godine, pravilno su nižestepeni sudovi tužbu odbacili pozivom na odredbu člana 60. stav 3. ZPP, jer je parnica broj 76 0 P 010585 15 P 2 počela teći ranije pa se u pogledu istog zahtjeva ne može pokrenuti nova parnica.

Prema izloženom, ni ostali revizijski navodi tužioca, kojima se prigovara pravilnosti primjene materijalnog prava, nisu osnovani, slijedom čega je odlučeno kao u izreci, na osnovu odredbe člana 248. ZPP, u vezi sa odtredbom člana 254. stav 4. ZPP.

Zahtjev drugotuženog za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju u iznosu od 1.974,38 KM je odbijen na osnovu odredbe člana 397. stav 1. ZPP, u vezi sa članom 387. stav 1. istog zakona, obzirom da ovi troškovi nisu bili nužni za vođenje parnice, niti od značaja za zaštitu prava drugotuženog u postupku po ovom pravnom lijeku.

Predsjednik vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić